ἐς χρόνους· ἐς πνᾶτα· καὶ ἐς
πάθη· ὁ τόνος γίνεται παρατὸ μ̅β̅.
τὰ γενικὴ φωνήν· καὶ τόνοι δύο
ἐστὶν κυρίως· ἡ ὀξεία, καὶ ἡ παρί
στωμένη· ἡ γὰρ βαρεία συλλα
βικὸς τόνος ἐστίν· καὶ οὐ κυρίως·
ἡ γὰρ ὀξεία ἐστὶ ποιότης συλλαβῆς
αὐτοῦ μένον ἀχουσθόγγον· καὶ ὀ
νόματα μὲν ἀκμὰ θεοραῖς τῶν
ὀξέων δοράτων· ἢ παρατὸ τοὺς ὀξεῖς
ἤλους μιμεῖσθαι· καὶ ἀχετόπους
πρᾶς· ὀξύτονον· παροξύτονον·
ὁ καὶ βαρύτονον λέγεται· καὶ προπα
ροξύτονον· ὁ καὶ βαρύτονον
παρατάλαυτον καλεῖται· τάταρ
τον δὲ τόπον ἡ ὀξεία οὐκ ἀχεῖ·
διότι οὐκ ἀκῶσαν ὁ τόνος προ
τὰ σφάρων συλλαβῶν πίπτειν ποτέ·
πᾶσαν γὰρ λέξις· ἢ ὀξύτονος ἐστίν·
ἢ παροξύτονος· ἢ προπαροξύτονος·

παρὶ τὸ πόθεν τόνος· καὶ
πόσοι τόνοι κυρίως·

πρ̅ι̅ ὀξεῖ·